

LBRIS

We know
books

George Coșbuc

Poezii

Notă bio-bibliografică și tabel cronologic de
AURELIU GOCI

editura exigent

Cuprins

Notă bio-bibliografică	5
BALADE ȘI IDILE	
Noapte de vară	19
Mânioasă	21
Nu te-ai priceput	22
Fatma	24
Nunta Zamfirei	25
Cântecul fusului	31
Baladă albaneză	34
Rea de plată	35
Fata morarului	36
Crăiasa zânelor	37
Puntea lui Rumi	43
Gazel	47
Rugămintea din urmă	48
Logică	51
Romanță	51
Ex ossibus ultor!	52
Cântec	54
Oștirile lui Allah	56
Poet și critic	58
Vântul	60
Vestitorii primăverii	63
Zobăil	64
Pe lângă boi	66
Rada	67
Trei, Doamne, și toți trei	72
La oglindă	75
Calul dracului	78
De pe deal	79
El-Zorab	81
„Toți sfinții“	86
Suptirica din vecini	88
Numai una	89
Regina ostrogoților	91
Brăul Cosânzenii	93
Dușmancele	96
Costea	100
Somnul codrilor	104
Recrutul	106
Fragment	109
Popasul țiganilor	110

Moartea lui Fulger.....	111
Un cătec barbar.....	120
Gazel.....	122
Păstorița.....	123
Jertfele împăcării.....	124
Prahova.....	130
La pârâu.....	135
Fresco Ritornele.....	138
Vara.....	141
Nedumerire.....	142
Un basm.....	144
Spinul.....	145
Cântec.....	147
Cântec.....	148
Pe Bistrița.....	149
Toamna.....	150
Povestea găștelor.....	152

FIRE DE TORT**Din viață**

Mama.....	155
Lupta vieții.....	157
Sub patrafir.....	158
Scara.....	161
Bradul.....	163
Unul ca o sută.....	164
Noi vrem pământ!.....	165
Voichița lui Ștefan.....	167
Doina.....	170
La Paști.....	174
În miezul verii.....	175
Iarna pe uliță.....	178
Flacări potolite.....	182
Cântec.....	188
Ispita.....	189
Vântoasele.....	192
Dragoste învrăjbită.....	196
Fata mamei.....	206
Prutul.....	208
Decebal către popor.....	211
Fragment.....	213
Baladă.....	214
Din adâncimi.....	216
Roata morii.....	217

Din poveste

Legenda rândunelei.....	221
Ideal.....	224
Ștregarul văilor.....	231
O noapte pe Caraiman.....	233
Floarea-soarelui și macul.....	234
Bordei sărac.....	238
Umbra.....	240
Prin Mehadia.....	241
Dintr-o poveste.....	242
Pomul Crăciunului.....	243
Drumul iubirii.....	244
Tricolorul.....	245
Colindătorii.....	246
Psalm.....	248
Voci din public.....	249

ZIARUL UNUI PIERDE-VARĂ

Faptul zilei.....	253
Murind.....	255
Strigoii.....	257
Pierde-vară.....	262
Apoi vezi.....	265
Ghiaura.....	266
Moartea lui Gelu.....	270
Nuntă în codru.....	274
Zâna pădurii.....	279
Pastel.....	280
Ștregarii de pe Cynthus.....	282
După furtună.....	285
Gânduri.....	288
Hora.....	290
În zori.....	292
Pe munte.....	293
Cicoarea.....	294
Povestea cântării.....	300
Pe Tâmpa.....	301
Pe plaiul muntelui.....	302

CÂNTECE DE VITEJIE

Cântec	307
Dorobanțul	307
Dunărea și Oltul	309
Pentru libertate	311
Cântecul cel vechi al Oltului	313
Scut și armă	314
Oltenii lui Tudor	315
Zece mai	317
Fragment epic	319
Graiul neamului	322
De profundis	324
Carol Robert	325
Cântec	328
Povestea căprarului	330
Coloana de atac	333
O scrisoare de la Muselim-Selo	338
Raport	341
Podul lui Traian	341
Pașa Hassan	343

POEZII NEPUBLICATE ÎN VOLUME

Legenda trandafirilor	349
În opresoare	354
Cântec	356
Proclamarea independenței	357
„Și adânc de-acum mormântul“	358
Pământul uitării	360
Parabola sămănătorului	362
Patria noastră	363
Scrisoarea lui Firdusi către șahul Mahmud	364
Poetul	373
Tabel cronologic	375

Editura Exigent

oferă spre vânzare cititorilor interesați
cărțile publicate sub egida sa
cu o reducere

de 10% din prețul de vânzare.

Dacă valoarea cărților comandate
depășește suma .
de 100 – 150 lei,

cumpărătorul beneficiază de o reducere
de 20%, respectiv 25%.

Vă rugăm să ne scrieți la adresa:

Editura Exigent
Str. Ion Neculce nr. 8
sector 1, București

Relații suplimentare la telefon/fax:
021.260.04.76

sau

e-mail: editura_exigent@yahoo.com

Așteptăm scrisorile dumneavoastră!

NOAPTE DE VARĂ

Zărilor, de farmec pline,
Strălucesc în luminiș;
Zboară mierlele-n tufiș,
Și din codri noaptea vine
Pe furiș.

Care cu poveri de muncă
Vin încet și scârțâind;
Turmele s-aud mugind,
Și flăcăii vin pe luncă
Hăulind.

Cu cofița, pe-ndelete,
Vin neveste de la râu;
Și cu poala prinsă-n brâu
Vin cântând în stoluri fete
De la grâu.

De la gărlă-n pâlcuri dese
Zgomotoși copiii vin;
Satul e de vuiet plin;
Fumul alb alene iese
Din cămin.

Dar din ce în ce s-alină
Toate zgomotele-n sat,
Muncitorii s-au culcat.

Liniștea-i acum deplină
Și-a-nnoptat.

Focul e-nvelit pe vatră,
Iar opaițele-au murit,
Și prin satul adormit
Doar vrun câne-n somn mai latră
Răgușit.

Iat-o! Plină, despre munte
Iese luna din brădet
Și se naltă-ncet-încet,
Gânditoare ca o frunte
De poet.

Ca un glas domol de clopot
Sună codrii mari de brad;
Ritmice valurile cad,
Cum se zbate-n dulce ropot
Apa-n vad.

Dintr-un timp și vântul tace:
Satul doarme ca-n mormânt –
Totu-i plin de Duhul Sfânt:
Liniște-n văzduh și pace
Pe pământ.

Numai dorul mai colindă,
Dorul tânăr și pribag,
Tainic se-ntâlnește-n prag,
Dor cu dor să se cuprindă,
Drag cu drag.

MÂNIOASĂ

Am să merg mai înspre seară,
Prin dumbrăvi, ca mai demult,
În priveghetori să-mi pară
Glasul Linei că-l ascult.
Mai știu eu ce-aș vrea s-ascult!
Că-n zori Lina sta-n portiță,
Sălta-n vânt a ei alțiță,
Vântul îi sălta-n costiță
Și-i făcea floare-n obraz:
Eu mergeam la plug în laz,
Și, când trec, Lina s-ascunde,
Parcă nici nu m-a văzut.
Îi vorbesc, și nu-mi răspunde,
Nu-mi răspunde!
Și-o întreb, și nu-mi răspunde!
Și mă mir ce i-am făcut!

Vreau de-aici să rump o floare!
Ochii unui înger scump
Au albastrul de cicoare,
Și cicoare vreau să rump –
Mai știu eu ce-aș vrea să rump!
Că-n amiazi venind pe vale,
Întâlnii pe Lina-n cale:
Fragi i-am dat, ea mi-a zis: – „Na-le!
Ți-am cerut eu ție fragi?“

Ochii ei frumoși și dragi
Priveau tot spre poala rochii;
S-a pus Lina pe tăcut,
Și vedeam că-i umblă ochii,
 Umblă ochii!
Ca la șerpi îi umblă ochii,
Și mă mir ce i-am făcut!

Să-mi pun capul pentru-o Lină,
Să mă fac un om pribag!
Ieși din neguri, lună plină,
Să mă vezi la Lina-n prag --
Mai știu eu ce-aștept în prag!
Alte dăți suna zăvorul;
Lina pe furiș, ca dorul,
Pășea-n degete pridvorul
Și la mine-n prag venea,
Mamă-sa cât ce-adormea.
Azi ard hainele pe mine,
Mi-e greu capul ca de lut,
Stau în prag – și ea nu vine,
 Nu mai vine!
E târziu și nu mai vine...
Și mă mir ce i-am făcut!?

NU TE-AI PRICEPUT

Nu te-ai priceput!
Singur tu nu mi-ai plăcut,
Că eu tot fugeam de tine?

O, nu-i drept, nu-i drept, Sorine!
Ți-am fost dragă, știu eu bine,
Dar, să-mi spui, tu te-ai temut.
Și eu toate le-am făcut,
Ca să poți să-mi spui odată,
Să mă-ntrebi: „Mă vrei tu, fată?”
Și plângeam de supărată,
Că tu nu te-ai priceput.

Nu te-ai priceput!
Zici că-s mândră și n-am vrut
Ca s-ascult vorbele tale?
Dar de unde știi? În cale
Ți-am umblat și-n deal și-n vale,
Și-orișiunde te-am știut.
Zile lungi mi le-am pierdut,
Să mă-mprietenesc cu tine:
Tu-mi umblai sfios, Sorine,
Și plângea durerea-n mine,
Că tu nu te-ai priceput.

Nu te-ai priceput!
Am fost rea și n-aș fi vrut
Să te las, ca altă fată,
Să mă strângi tu sărutată?
Dar m-ai întrebat vrodată?
Mă-nvingea să te sărut
Eu pe tine! Pe-ntrecut
Chip cătam cu viclenie
Să te fac să-ntrebi, și mie
Mi-a fost luni întregi mânie,
Că tu nu te-ai priceput.

Nu te-ai priceput!
Zici că de m-ai fi cerut
Mamei tale noră-n casă,
N-aș fi vrut să merg? E, lasă!
Că de-o fată cui îi pasă,
Nu se ia după părut!
De-ntrebai, ai fi văzut!
Tu să fi-nceput iubitul,
Că-i făceam eu isprăvitul –
Tu cu pâinea și cuțitul
Mori flămând, nepriceput!

FATMA

În faptul dimineții, prin parc, îngândurată
Se plimbă visătoare Fatma, frumoasa fată
A marelui Ben-Omar, califul din Bagdad –
Iar tinerele-i plete de peste umeri cad
Pe piept, și ea le prinde mănunchi în alba-i mână.
Zâmbind s-așază fata aproape de fântână,
Pe-o lespede de marmor, privind cu gândul dus
La gura de balaur ce-azvârle apa-n sus.

Tiptil atunci, din umbra tufișului răsare
Nin-Musa, rob din Yemen. El iese din cărare,
S-apropie de fată, o prinde pe furiș,
S-apleacă, o sărută și piere prin tufiș.
Fatma răsare-n țipet, de spaimă-ngălbenită.
– „El are fes ca-n Yemen și haină zdrăntuită!“
Și grabnic eunucii se-nșiră, urmărind
Ca șerpilor prin tufișuri, pe Musa-Nin, și-l prind.

Fatma plângând se duce la tată-său și-i spune.
– „Voi pune servitorii să-l bată! Și voi pune
Să-l târaie de-a lungul Bagdadului, legat
De-a calului meu coadă, de-a celui mai turbat!
Mișelul!“ Și Ben-Omar izbește cu piciorul
Și dă un semn. În lanțuri legat, cutezătorul
Nin-Musa intră palid, cu ochii la pământ –
El are fes ca-n Yemen și-o zdranță de vestmânt.

Fatma stă răzimată de-al tronului pilastru,
Și sclavul stă nainte-i. El are fes albastru,
Și-albaștri are ochii, d-un farmec dureros;
E tânăr și e palid și-așa e de frumos!
S-aruncă furtunatic spre rob atunci sultanul
Și-i fulgeră-n cap ochii și-n mână iataganul
– „Acesta e?“ Și fata se-ndoaie puțintel:
– „N-a fost acesta, tată! Să nu lovești în el!“

NUNTA ZAMFIREI

E lung pământul, ba e lat,
Dar ca Săgeată de bogat
Nici astăzi domn pe lume nu-i,
Și-avea o fată – fata lui –
Icoană-ntr-un altar s-o pui
La închinat.

Și dac-a fost pețită des,
E lucru tare cu-nțeleș,
Dar dintr-al prinților șirag,
Câți au trecut al casei prag,
De bună seamă cel mai drag
A fost ales.